

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmand Skræppenborg-Nielsen.

Formanden: Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at stedfortræderen indkaldes. (Ophold). Det er vedtaget. Murerarbejdsmand Alfred Andersen vil herefter blive indkaldt som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 5. oktober.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Erik Hansen* til justitsministeren:

„Kan ministeren oplyse, om der fra justitsministeriets side er foretaget skridt til videre undersøgelse med henblik på retsforfølgelse her i landet af de i en fjernsynsudsendelse den 15. september af forfatteren Simon Wiesenthal nævnte 2 eftersøgte krigsforbrydere, som har deltaget i terrorhandlinger — herunder mordet på Kaj Munk — under besættelsen af Danmark?“

Erik Hansen: Det fjernsynsinterview med forfatteren Simon Wiesenthal, jeg henviser til i mit spørgsmål, mindede alle, der så udsendelsen, om et fælles ansvar for, at ingen, der under besættelsen forbød sig, kan blive straffri, fordi de gennem et langt åremål har undgået at blive stillet til regnskab for begåede ugerninger. Det, der skete hjemme og ude under besættelsen, kan aldrig nogen sinde opvejes ved retfærdighed, men en placering af ansvar og skyld kan medvirke til at forebygge, at vi glemte det hele, og at det hele skulle ske igen.

Jeg har stillet mit spørgsmål til justitsministeren for at få vished for, at justitsministeriet følger det fælles ansvar op i den sag, Simon Wiesenthal gav oplysninger om.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): I anledning af hr. Erik Hansens spørgsmål kan jeg oplyse, at de af dr. Simon Wiesenthal

i fjernsynsudsendelsen omtalte to krigsforbrydere er identiske med de østrigske statsborgere Anton Gföller og Friedrich Lachner. Gföller var efter de oplysninger, der foreligger for de danske myndigheder, SS-Untersturmführer og medlem af den såkaldte Petergruppe, og han sigtes for i denne egenskab som chauffør at have deltaget i aktionen, der førte til drabet på Kaj Munk. Han har efter det oplyste formentlig ikke deltaget i selve mordhandlingen, men sad i bilen, mens drabet fandt sted. Han sigtes endvidere for deltagelse i et drabsforsøg her i landet. Så snart det danske politi efter besættelsens ophør var blevet klar over Gföllers virksomhed her i landet under besættelsen og havde opsporet ham, blev han i 1947 afhørt i en allieret fangelejr i Tyskland. Umiddelbart efter afhøringen, hvorunder han nægtede overhovedet at have været i Danmark under krigen, flygtede han fra fangelejren, hvorefter han blev efterlyst med henblik på udlevering. I begyndelsen af 1950erne dukkede han op i Østrig.

På dette tidspunkt var den særlige allierede kontrolordning med hensyn til Østrig bragt til ophør, og de østrigske myndigheder meddelte derfor i 1956, at Gföller i overensstemmelse med den almindelige folkeretlige sædvane, hvorefter intet land udleverer sine egne statsborgere, ikke kunne forventes udleveret til strafforfølgning, men at man var villig til at inddrage de forhold, som han sigtedes for her i landet, under en dengang i Østrig værende strafferetlig undersøgelse mod ham. Med henblik herpå blev det materiale, de danske myndigheder var i besiddelse af, sendt til Østrig. De østrigske myndigheder fandt imidlertid ikke, at der heri forelå tilstrækkeligt bevis, og strafforfølningen af Gföller blev derfor indstillet. Gföller er imidlertid fortsat efterlyst af det danske politi med henblik på strafforfølgning, hvis han nogen sinde skulle komme her til landet.

Lachner var SS-Untersturmführer ligesom Gföller og endvidere kriminalsekretær i den berygtede kriminalrat Bunkes afdeling. Han er sigtet for som leder af en tysk gengældelsesgruppe i februar 1945 at have anholdt og derefter foranlediget 3 danske